

Jönköping Par Bricole • 2/2013

AVLSA

Århundradets bal

– ett bildcollage

En annan sida
av Johan Larsson

Hyllning till en nationalskald

Stjöstjärnor

Jag la ner telefonen på bordet. Samtalet jag fått var chockartat. Vår körledare Claes-Olof Lindqvist hade råkat ut för en olycka och drunknat.

Körens ordförande ringde mig samma dag som kroppen hade hittats i trakterna kring Karlsborg. En ofta återkommande paddeltur, en naturupplevelse i ensamhet och njutning hade slutat på värsta sätt.

Det är naturligtvis en fruktansvärd tragedi för familjen och en chock för oss som delat gemenskapen i så många år och som aldrig slutade förvånas över den glädje och inspiration som Claes-Olof förmedlade.

Hur reagerar man, eller hur tänker man efter ett sådant besked. Alla skall vi en gång ersättas men inte så här sa jag för mig själv. Sedan började jag tänka på ordet vatten och vad det innebär.

Vatten är en kemisk förening av väte och syre och är nödvändigt för att livet skall fungera.

Vattnet på jorden rör sig i ett kretslopp som enkelt sagt består av avdunstning och nederbörd som vanligtvis når de stora haven. Dricksvatten är nödvändigt för människan och för de flesta levande organismer och det spelar en väldigt stor roll i världsekonomin eftersom forskare menar att vattenbehovet kommer att överstiga tillgången med 50 procent i flera utvecklingsregioner år 2030.

Det var då jag kom att tänka på berättelsen om sjöstjärnan som en liknelse på hur värdefulla vi är som människor, som bröder och som vänner.

Det var en turist någonstans i världen som stod och iakttog en man på stranden. Först trodde han att mannen kastade stenar i vattnet men när han kom närmare såg han att det var sjöstjärnor han kastade. Hela stranden var full av sjöstjärnor som hade spolats upp av vågorna. Mannen som kastade förklarade för turisten att om han inte kastade tillbaka sjöstjärnorna så skulle de dö av syrebrist. Turisten var naturligtvis fascinerad över mannens omsorg men kunde inte låta bli att påpeka att uppgiften väl ändå måste kännas hopplös med tanke på att det låg 100-

tals sjöstjärnor på stranden.

”Vad tror du egentligen det har för betydelse att du kastar tillbaka några”, sa turisten.

Mannen tog upp en sjöstjärna, tittade leende på turisten och sa;

”Det har betydelse för den här sjöstjärnan.”

Det är lätt att se hopplösheten i det stora och vi glömmer kanske alltför ofta den enskilda människans betydelse i vår verksamhet. Vi borde bli bättre på att kasta sjöstjärnor i vattnet. Ett vänligt ord, en uppskattad nick och ett leende kan vara det syre som någon behöver.

Det har betydelse för just sjöstjärnan som mannen sa.

När jag tänker på vår bortgångne choralintendent och det hängivna arbete han utförde i Par Bricole är jag glad över den uppskattning vi visade honom och som gav sig uttryck på många vis.

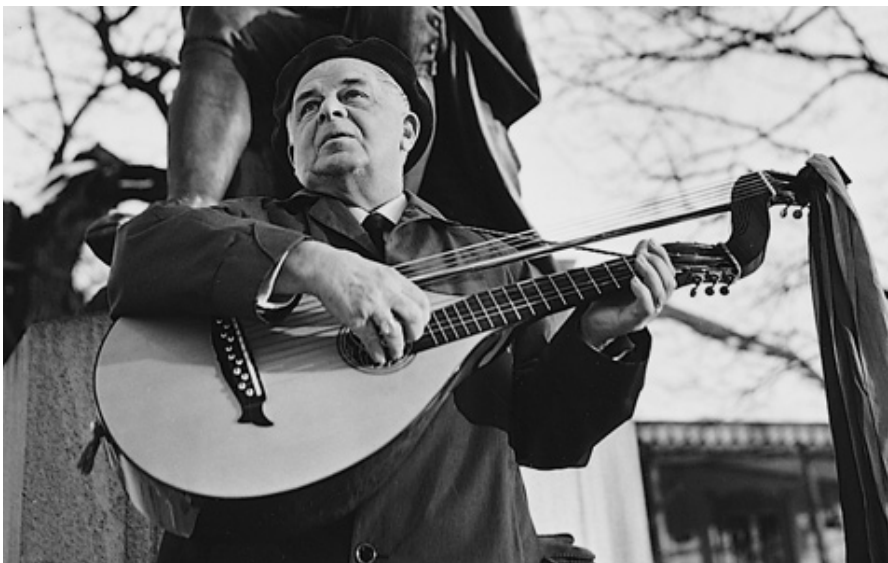
Genom sitt idoga och inspirerande arbete som körledare medverkade han bildligt talat till att kasta många sjöstjärnor i vattnet, för körens fortsatta utveckling och vårt sällskap till glädje och bestånd.

Vi kommer att minnas Claes-Olof med värme och tacksamhet.

DAN AKSTRÖM
Styrande Mästare

En hyllning till en Nationalskald

Det sägs att Taube en gång blev vice Guvernör i Par Bricole. Det är möjligt även om jag personligen inte hittat belägg för detta. Kopplingen till Bellman och Sällskapet är ändå stort. Evert skriver att han 1906 tillbringade sin första natt i Stockholm på en bänk vid Bellmans minnessten på Klara kyrkogård.

NÄR HAN FRAMTRÄDDE för första gången i Smögen 1918 sjöng han visor av Bellman och i föräldrahemmet på Vinga fyr i Göteborg sjöngs Bellmans visor. Hans egen ”Balladen om Bellman” är en hyllning till vår förste Ordensskald, så nog andas det bricolerie om Mäster Taube.

Efter denna fantastiska sommar känns det naturligt att skriva en hyllning till vår största nationalromantiker inom vistraditionen. Mannen som lärde oss uppskatta de vattrade fjärdarna, mäsarnas röster, vinden som somnar i båtarnas segel och gullviva och mandelblom.

Evert Taube var diktaren som gav oss ett fosterland, som gjorde Sverige friskt och doftande på ett sätt som vi aldrig tidigare hade upplevt. Ett helt annat Sverige än det vi kände som nationalromantikens fjällhöga nord och längtans bygd och rivna fanor.

Han blev en legend redan under sin livstid och det är svårt att sätta ett epitet på

honom för han är ju så mycket; Människan, författaren, visdiktaren, målaren, sjömannen, världsresenären och inte minst berättaren.

Varje gång jag är i Stockholm brukar jag besöka statyn av honom där han står på Järntorget med en bunt notpapper under armen och väntar på en taxi, enligt skulptören K G Bejemark.

Den här skulpturen har fått mycket kritik. Everts närmaste påstår nämligen att Taube aldrig väntade på en taxi, det var taxin som väntade på honom. Dessutom tog han aldrig med sig sina visor i notform när han gick på stan. Men att han står nära krogen Den Gyldene Freden är helt rätt, för där satt han och där sjöng han sina visor och där skapade han muntra sällskskapsformer helt i stil med det Bellman, Hallman och Kexél gjorde på sin tid.

Evert Taube var i mitt tycke en osannolik människa. Han gjorde sådant som de flesta av oss bara drömmer om att göra.

Han hade en frihet, en framtidssyn som egentligen saknade skyddsnät, samtidigt som han borrade djupt i historien. Vem är jag, varifrån kommer jag, var finns mina rötter i urtid och nutid. Evert sökte hela tiden. Att söka, är att resa sa han.

Det finns de som påstår att Evert Taube var fri från politiken. Det är inte sant. Han kanske aldrig gav sig in i politiken och dess spörsmål, men han var medveten. 1968 sjöd debatten häftigt om Vietnamkriget. Den sommarn stod Evert Taube på Gröna Lund och sa ”Just nu hukar vi, vi som tror på förnuftet. Från vänster kommer faran och med hjälp av stora flygplan, bomber, napalm och kemiska stridsmedel försöker man uttradera en liten nation i Asien. Det ska vi inte tolerera – Vi ska protestera”

Sedan sjöng han en visa som lugnade den häftigt applåderande publiken.

Evert var inte omedveten. Han följde med men politiken fick ändå vara utanför Everts offentliga liv.

Evert Taube – Havets, solens, vindarnas och sommarens förkunnare. Bohemen som reste ut i världen och kom tillbaka med fullriggaren från Australien och med blodhet dans från Pampas slätter. Han var mannen som födde rūsande visor och under vinkällarvalven i Barcelona och på Gyldene Freden. Evert Taube reste runt i världen och kom tillbaka och skildrade miljöer av den sort man aldrig finner i resehandböcker eftersom hans berättarkonst är en livskonst som inte följer några standardformulär. I generationer kommer vi att sjunga och dansa till visorna av Evert Taube – målaren, diktaren, trubaduren och författaren och sjömannen från de sju haven som blev vår nationalskald. Och även om jag idag inte kan bevisa att han var medlem i Par Bricole så vågar jag påstå att han var sin tids meste bricolist.

DAN EKSTRÖM

Århundradets

Förmodligen är det så eftersom vi aldrig mer kommer att genomföra detta arrangemang eftersom det var ett unikt projekt i lokaliteter och kringarrangemang som vi förmodligen inte har möjlighet att genomföra igen.

Århundradets bal i Jönköping.

Eftersom det aldrig någonsin i Ordenslivets historia har skett att sju Ordenssällskap har firat tillsammans och dessutom med sina damer och på samma bal.

Ordensbalen i Jönköping 2013 var unik och vi som var med skrev säkert ordenshistoria på många sätt.

Från de olika ordenssällskapen i Jönköping fanns utöver Par Bricole sex samfund representerade vid ordensbalen; Druidorden, Frimurarna, Odd Fellow, SHT, Siriusorden och WF. Tillsammans över 50 bröder och systrar

Dessutom kunde Styrande Mästaren välkomna exakt 50 bröder och systrar från Moderlogen med Storintendent RSK Jan Lambertsson i spetsen, 56 från Göta Par Bricole vars trupp leddes av Deputerad Styrande Mästare Carl-Gustaf Mann. Styrande Mästaren Göran Olofsson från Borås hade en stor grupp under sina vingars beskydd och några bröder och systrar välkomnades också från Vänersborgs och från Malmö Par Bricole.

Det blev alltså en mäktig förbrödring över gränserna i total avsaknad av rivalitet eller andra jämförelser. Det var en fest där män och kvinnor umgicks på lika villkor och där ordensliv i olika former var den gemensamma nämnaren.

DET VAR INTE BARA SAMMANSÄTTNINGEN av deltagare som var unik och som gav arrangemanget epitetet århundradets bal. Att arrangera en bal med frack och långklänning för 500 personer i ett rivningsområde och i gamla lagerlokaler som saknade alla bekvämligheter var en utmaning som projektledarna Carl Ritzén och Michael Agerbring tog sig an med största iver.

bal i Jönköping

Delar av pappersfabriken vid Munksjöns västra strand hade rivits.

15 meter från vattnet fanns det kvar fem sammanbyggda skepp vars minsta lokal är ca 500 m² och den största är 1000 m². En gigantisk byggnad med exteriör likt en skräckfilmsstudio

Platsen, miljön, antal deltagare, allt var ett mastodontprojekt. Hur skulle vi lösa toalettfrågan. Logistiken? Kunde vi servera varm mat i kalla lokaler och skulle det gå att göra sig hörd i dessa tomma ekande lagerlokaler som tidigare innehållit jättebalar av pappersmassa för Munksjö AB.

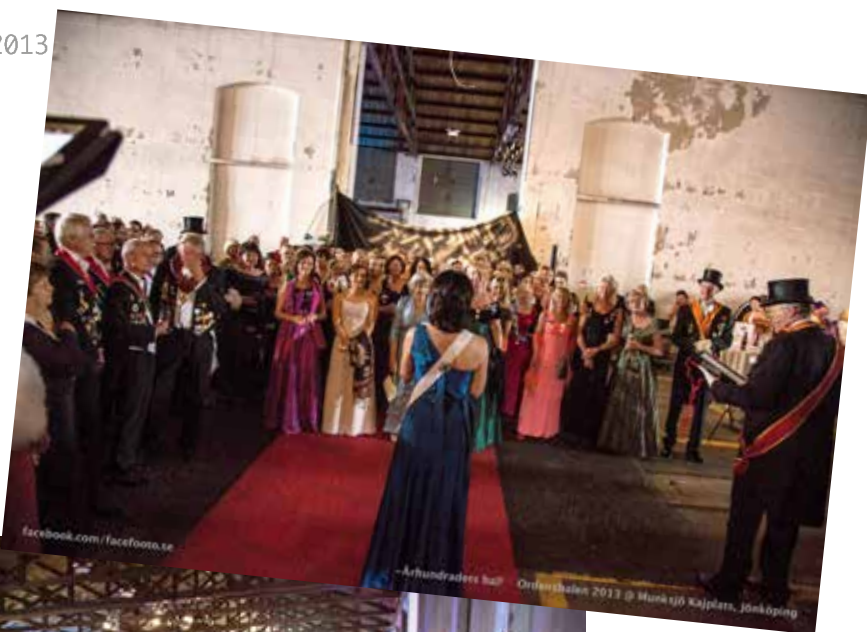
Med facit i hand vet vi att det gick även om vissa saker kunde lösts på ett bättre sätt.

Toaletten som körts dit i form av en husbil gick dessvärre sönder under kvällen vilket ligger utanför planeringen, men det löste sig tydligen ändå, fråga oss inte hur.

Maten var alldeles utmärkt och var komponerad av vår broder och mästarkock Tommy Myllymäki och varmrätten var varm och hur det gick till begrep ingen. Bravo.

Att sedan Agerbring inledde balen med att dåna in i lokalen med sin Camaro följt av att Styrande Mästaren kom körande på den utrullade röda mattan med sin stora MC fram till podiet iklädd full mundering blev ett anslag som förhöjde stämningen. Så har vi det i Par Bricole hördes några förklara för storögda gäster från andra ordenssamfund.

I JÖNKÖPING HAR VI HAFT BAL med damer sedan 1948. Vi har också utvecklat en stegvis upphöjelse som bygger på vilken tur i ordningen en syster deltagar. Denna gången gjordes detta stående vilket faktiskt fungerade utmärkt även om sorlet bland de hundratals gästerna gjorde det svårt för Generalceremonimästaren att göra sig hörd. Allt flöt bra till inramning av sång från Kören och rivig musik av DBM. Möjligen hade ytterligare ett par öppna barer varit en god afärsidé men som sagt, att genomföra ett

► arrangemang likt detta brukar ha mycket att önska med facit i hand. Dock kan ingen ta ifrån oss att vi lyckades genomföra den och stämningen var så hög den någonsin kan bli.

NÄR DET VAR DAGS för underhållning chockade Styrande Mästaren deltagarna genom att ensam gå upp på scenen med en gitarr och börja sjunga en läsasång. Lite pinsam stämning uppstod vilket var syftet för allt exploderade i ett fyrverkeri av musik när orkestern under Lars "Lisa" Andersson avbröt och introducerade kvällens artist Gladys de Pilar. Och vilken show det blev. Arrangörerna hade arrangerat en scenshow men publiken ville annorlunda, så hela golvet fylldes av dansanta herrar och damer. Så småningom blev det också planerad dans till utmärkta Consouls från Stockholm-Göteborg.

En annan sida:

JOHAN LARSSON

Komikern Sten-Åke Cederhög föddes i Gislaved och blev en folkkär artist och komiker i hela Sverige. Johan Larsson är också från Gislaved men hans teaterkarriär sträcker sig bara till teaterföreningen Error på Eldlandet i Jönköping. Han har förvisso också spelat snattare i en film som Polisen producerade men någon Oscar fick han inte för huvudrollen i filmen, men nog har vandringen på teaterns tiljor satt sina spår hos denna mångfacetterade man som nu axlat Riddare-Ceremonimästarämbetet efter Arne Thorfinn.

JOHAN har alltid gillat utmaningar och har alltid genomfört dem även om resultatet från vissa tävlingar inte stod bland de främsta. Som t.ex. när han i sin ungdom skulle kvala in till svenska cupen i friidrott. Utan att riktigt fatta vad som hänt stod han som representant för Villstad IF i längdhopp. Tävligen vanns av Mattias Sunneborn som så småningom skulle ta både EM-guld och VM-silver. Sunneborns längdhopp lär ha varit 2,5 meter längre än Johans.

Annars är nog fotbollen det som Johan är mest svag för när det handlar om fritidsintressen utöver Ordenslivet i Par Bricole och Frimurarna.

Det anrika Londonlaget Tottenham Hotspurs har han följt i många år och håren reser sig faktiskt på Johans underarmar när han berättar om känslan av att stå bland 35000 hemmasupportrar på White Hart Lane. Sången och stämningen går inte att beskriva, den måste upplevas på samma sätt som Kommendörsvisan i Par Bricole säger Johan och ler.

Själv tänker jag på Tottenhams valspråk när jag hör Johan berätta. Audere est Facere (Att våga är att göra) vilket väl beskriver Johan Larsson.

När vi samtalar om familjen får Johan något milt och ömt i blickan. Gift med Maria sen 11 år och tillsammans har de barnen Maja, Ellen och Gustav.

Karriären har gått spikrakt på många sätt även om han nosat på det mesta innan

han bestämde sig för att fortsätta med sina ekonomistudier.

Johan tog studenten i Gislaved, gjorde värnplikt i Eksjö, läste sedan på Internationella Handelshögskolan och tog sin magisterexamen 1997.

På Internationella handelshögskolan arbetar han nu som Universitetsadjunkt och Program Director för Civilekonomprogrammet. Han har gått forskarutbildning i företagsekonomi och är sedan 1995 Ekonomie licentiat. Kvalitetsfrågor är en viktig del av Johans arbete som bl.a. examinator för utmärkelsen Svensk kvalitet.

Tommy Öberg och Bo L Spång stod som faddrar 2000 när Johan invaldes i Par Bricole, båda avlidna, men de skulle säkert varit stolta idag.

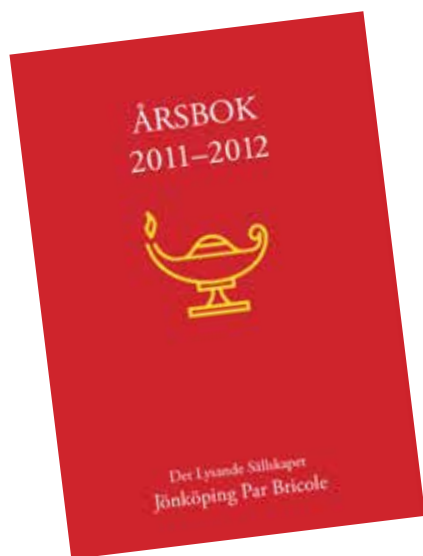
Det är viktigt att få en uppgift direkt säger Johan och berättar att Anders Sundberg plockade in honom i Intendenturen redan efter första graden.

Sedan blev han Sällskapets förste Bandgeneral tillsammans med Johan Wahlgren, 2012 blev han Riddare-Intendent och nu är han Ceremonimästare i Riddareregarderna, ett liknande uppdrag som han också numera har vid Internationella Handelshögskolan i Jönköping, fast då handlar det om diplomering av studenter med färdig magisterexamen.

DE

Årsboken

EN ÅRSBOK utgör som namnet antyder en tidskrift som utkommer en gång om året.

Syftet är att sammanfatta det gångna årets händelser.

I Jönköping Par Bricole ger vi ut en årsbok vartannat år och den skall därför inte ses som en matrikel över pågående verksamhetsår utan snarare som en framtida dokumentation över de år som angetts och som skall spegla verksamheten.

I Jönköping Par Bricole har vi valt att komplettera detta med en årligt utkommande "Medlemsrulla" som anger aktuell information på Ämbetsmän och medlemsförteckning.

Den utkommer i början av verksamhetsåret (februari)

Årsboken kräver en myckenhet av arbete och Det Styrande Guvernementet riktar därför ett stort tack till årsbokskommittén för de månader av nit och flit ni lagt ner för att färdigställa denna viktiga dokumentation till glädje för alla Bröder.

Vi tror att boken blir en värdefull källa när Jubileumsboken Jönköping Par Bricole 150 år skall skrivas år 2029.

Njut av årsboken och sänd en tacksamhetens tanke till Eric Haglund, Ragnar Jonsell och Gunnar Åkerskog som under flera månader arbetat med Årsboken.

Tack också Anders Sundberg och Gert Karlsson för annonsförsäljning, Magnus Ilvered för webbarbete och Mats Anderson för design.

DE STYRANDE

Talet till mannen

vid Ordensbalen 1 juni 2013

STYRANDE MÄSTAREN MEDDELADE MIG att han hade bestämt att jag skulle hålla talet till, som jag uppfattade det, "manen". Som gammal hästtjej tyckte jag detta var en riktigt trevligt och någorlunda enkel uppgift.

Nu visade det sig att jag hade missförstått Styrande Mästaren: Det skulle vara talet till mannen!

Förvisso kan man ju tala om ryktning, borstning, flätning, persedelvård och klippning även under en dylik rubrik, men kanske ändå inte.

Min farmor sa när hon fick se min blivande make upklädd i uniform för första gången: "Å körs de va' annat te pöjk de". Hon var nämligen lite svag för uniformer eller rättare sagt hon hade insett att det är kläderna som gör mannen.

Det samma gäller väl inte bara min farmor, vi kvinnor är nog alla lite svaga för snyggt klädda män och då särskilt de i frack och kanske också för innehållet i fracken.

Näväl. Nu vill jag inte hålla tal till vilken träningsoverallklädd och foppatoffelförsedd gubbe som helst utan jag väljer en i frack!

Och vad är ett ordensällskap om inte annat än en förevändvändning för mannen att bära frack – vilket ju är jättefräckt!

Alltså:

"Mannen i frack" eller kanske endast "fracken"! Vid anblicken slås man av kontrasten, rocken är svart likt koltrasten.

Det vita välvda bröstet i piké, hårdstarkt, likt porslin som i en bidé.

Fadermördarkragen är för mannen en pest, som förstört mängden trevlig fest.

Propellern vit och grann, döljer adamsäpplet på varje man.

Västen ska i regel vara vit, svart står dock mycket bättre emot skit.

Svart får bara bäras av serveringspersonal, i akademien, vid begravning eller i ordenssal.

En vit ficknäsduk i siden som en detalj, såvida inte rocken prydes av medalj.

Skorna ska vara i lack av oxford-modell, något annat duger ej ett fotabjäll.

En cylinderhatt kan pryda knoppen, mössa och basker är däremot botten.

Ett dylikt ordenspaket kan köpas på internet, men då får man på över fem tusen sätta sprätt.

Tack och lov är det oftast en kostnad en gång, om inte midjemättet ökar i omfång.

En stabil mage är bäst, för då köper vi damer en ny klänning till varje fest.

När nu alla herrar är lika dressade, blir de därför mindre stressade.

Man döljer sig bakom det svarta skalet, och slipper jämförelsekalet.

Men, på en sak kan du slå dig i backen, du duger även utan fracken.

Vi kvinnor är omåttligt överseende, och står ut med månget bisarrt beteende.

Bäste Styrande Mästare – tillåter du mig att jag, å samtliga damers vägnar, utbringa en skål för kvällens alla män i frack?

LENA WAHLGREN

GRADKALENDARIUM

Sammankomster	2013
Grad III	21/9
Grad VI, gåsmiddag (ev)	9/11
Parentation	10/11
Grad V	20/11
Barbara, Grad I och VIII	23/11

Reservation för ev ändringar.

VÅRA JUBILARER

- 65 år** Erik Jarl (24 september)
Leon Benér (2 oktober)
Anders Lindell (16 oktober)
Anders Sundberg (19 oktober)
- 70 år** Lernart Gabrielson (7 oktober)
Kjell Wilhelmsson (8 oktober)
Leif Larsson (12 oktober)

STORT GRATTIS!